

NEBO INVESTOROM!

Malý príklad z ekonomického prostredia – 1. hriešnik – 2. spravodlivý človek – 3. kresťan – bohatý mladík – investor

Zjednodušene povedané: človek môže žiť v našom svete zhruba tromi spôsobmi:

- ako ZLODEJ: niečo si nakradne, vytuneluje,... Môže sa mu to vyplatiť, ale aj nemusí. Okrem súdu a odsúdenia je tu okrem toho aj fakt, že pre plnohodnotný život človeka sú okrem peňazí potrebné aj iné veci, povedzme „duchovnejšie“, ktoré tento spôsob života nijako nezaručuje.
- ZAMESTNANEC / ŽIVNOSTNÍK: poctivo si zarobí a to, čo zarobí, aj hneď minie tým, že si za to nakúpi veci, ktoré si môže dovoliť.
- INVESTOR: To je nakoniec človek, ktorý peniaze neminie, ale investuje. Výsledkom je väčší zisk – síce nie hneď, ale potom neskôr.

Uvádzam tento príklad preto, lebo Biblia hovorí o veľmi podobnom prístupe k životu. Podľa Biblie môžeme žiť tromi spôsobmi:

- HRIEŠNIK / BEZBOŽNÍK: žije sám, na vlastnú päsť. Nemusí to nutne znamenať, že „bez Božieho požehnanja márne ľudské namáhania“. Už starozákonný človek si všimol, že hriešnikom sa po stránke bohatstva občas naozaj darí: „Hriešnik pohŕda Pánom a namyslene hovorí: "Boh nezasahuje; Boha niet." ⁵ Také sú všetky jeho myšlienky a jeho cesty sú vždy úspešné. Ďaleko je od myšlienky na tvoj súd a všetkých svojich odporcov nemá za nič. ⁶ V srdci si takto hovorí: "Mnou nič nepohne, ani mňa, ani moje pokolenie nezastihne nešťastie.“ (Ž 10,4–6). Lenže život nie je len o peniazoch, ale aj o iných veciach – a tie bez Boha nefungujú. V dlhodobom výhľade to tiež nie je dobrá voľba: „Hľa, hriešnik počal nepravosť, ťarchavý je zlobou a plodí zločin. Jamu vykopal a prehĺbil, lež sám padol do pasce, ktorú nastrojil. Jeho zloba zosype sa mu na hlavu, temeno mu pritlačí jeho násilie.“ (Ž 7,15–17).
- SPRAVODLIVÝ ČLOVEK – to je oná starozákonná zmluva. Hovorí: „Kráčajte po takej ceste, akú vám vyznačil Pán, váš Boh, aby ste mohli žiť a aby vám bolo dobre, aby sa predĺžili vaše dni v krajine, ktorú budete vlastniť.“ (Dt 5,33). A inde Boh vysvetľuje: „Keby ma môj ľud bol poslúchol, keby bol Izrael kráčal mojimi cestami, ihneď by som bol jeho nepriateľov pokoril a jeho utláčateľov svojou rukou pritlačil. Zaliečali by sa mu nepriatelia Pánovi a ich osud by trval naveky. Kírmil by som ho jadrom pšeničným a sýtil medom zo

skal.“ (Ž 81,14–17). Je to záruka ochrany a dobrého života pre človeka, ktorý túto zmluvu naplňa. Vo svojej podstate je to zmluva najskôr nájomná: ČLOVEK uznáva Boha, dodržiava Jeho Zákon, odvádza prvotiny (nájomné), plní si náboženské povinnosti – a BOH ho ochraňuje a požehnáva. Svedectvá mnohých obrátených kresťanov, ktorí sa sem dostali, hovoria práve o tomto: o požehnaní, o Božej pomoci, o uzdravení, vyriešení problémov...

- KRESŤAN je však niečo viac. Je to investor. Kým spravodlivý človek v pokoji užíva ovocie Božieho požehnanja a ďakuje Bohu za všetky dobrá, ktoré mu požehnal, kresťan ovocie Božieho požehnanja investuje. Investuje ho a vkladá do rozvoja lásky, do napredovania v dokonalosti, do svojho zbožštenia a spásy. Zrieka sa odmeny tu a teraz, aby si ju neskôr „vzdvihol“ nekonečne väčšiu!

Presne toto je dilemma bohatého mladíka. Dodržiava Božiu zmluvu, tú starozákonnú, je to dobrý a nepochybne spravodlivý človek – a Boh ho požehnáva. Evanjeliá konštatujú, že naozaj má veľké majetky. Ale on chce viac. Chce večný život. A čo mu radí Ježiš? Investuj! Hovorí: „Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma.“ (Lk 18,22). Ak toto nie je klasický popis procesu investovania, tak potom už asi nič, že?

Podstatou kresťanstva je investovanie. Kresťan je investor. Človek, ktorý nespotrebováva ovocie Božieho požehnanja na svoje uspokojenie, na jedlo, pitie, pohodlie, dovolenky, veci, záľuby a podobne. O ľuďoch, ktorí toto robia, Ježiš vraví, že svoju odmenu (výplatu) už dostali a je ňou práve bohatstvo, pohodlie a prestíž v tomto živote. Kresťan sa ale tohto všetkého vedome a dobrovoľne zrieka, aby tak mohol maximum investovať do Božieho kráľovstva, do nasledovania Ježiša Krista, do rastu v láske a dokonalosti. A, ako hovorí Ježiš, odmenu dostane pri vzkriesení spravodlivých... Preto je ideálom kresťana *chudoba*, ktorá je aj ideálom investora (aspoň spočiatku): ponechať si (a stroviť) len to minimum, čo nevyhnutne potrebujeme pre svoj život a svoje zamestnanie – a všetko ostatné, čo najviac, investovať, aby to v budúcnosti prinieslo čo najväčší zisk. Z tohto hľadiska sú kláštory dokonalým príkladom „investičného fondu Božieho kráľovstva“ – aspoň by teda mali byť, pretože v tom je ich podstata...